

HỘI ÁI-HỮU BIÊN-HOÀ

Website: <https://www.bienhoatx.com>

Email liên lạc: datlam1951@yahoo.com

Hội Ái-Hữu Biên-Hoà hân hạnh giới thiệu đến quý vị bài: **Tam Đoạn Luận Của Aristotle Và Chế Độ Cộng-Sản Việt-Nam của HCA.** Hội chân thành cảm tạ giả. Kính mời. **Trân trọng.**

TAM ĐOẠN LUẬN CỦA ARISTOTLE VÀ CHẾ ĐỘ CỘNG-SẢN VIỆT-NAM

“Người phải chết, Socrate là người, Socrate phải chết”

Đó là tam đoạn luận của nhà hiền triết Cổ Hy-Lạp mà ai trong chúng ta từng học qua môn luận lý học lớp đệ nhất trước 1975 đều biết.

Áp dụng tam đoạn luận cho chế độ Cộng-Sản:

“Chế độ chánh trị nào cũng có lúc suy tàn, Cộng-Sản là một chế độ chánh trị, Cộng-Sản sẽ suy tàn”.

Vậy, điều chắc chắn là chế độ Cộng-Sản Việt-Nam sẽ có ngày suy tàn, dù họ luôn tự hô khẩu hiệu “đảng Cộng-Sản Việt-Nam quang vinh muôn năm”. Nhưng chừng nào?

Từ ngày thành lập 3/2/1930 đến nay là gần một thế kỷ, đảng Cộng-Sản Việt-Nam đã tàn phá đất nước và gieo bao tang tóc, đau thương cho dân tộc ta.

Cải cách ruộng đất ngoài Bắc

Từ vụ cải cách ruộng đất giết hàng trăm ngàn nông dân vô tội giữa thập niên 50 của thế kỷ trước, đến việc gây cuộc chiến xâm lược miền Nam từ năm 1960 đến 1975 làm chết hàng triệu cán binh cộng sản và dân lành hai miền cũng như hàng trăm ngàn chiến sĩ Việt-Nam Cộng-Hòa. Rồi, sau khi cưỡng chiếm được miền Nam đảng Cộng-Sản thực hiện 3 lần đổi tiền, nhiều lần cải tạo tư sản để cướp bóc tài sản của người dân miền Nam, đày ải họ ra vùng kinh tế mới và giam giữ các quân nhân, viên chức Việt-Nam Cộng-Hòa trong các trại tù cải tạo. Những chính sách này đã đẩy nhiều triệu người ra biển cả trên những thuyền gỗ mong manh tìm đường vượt thoát sang các nước tự do, mà trong số đó gần một nửa đã nằm lại trong lòng đại dương, không kể hàng trăm ngàn người khác là nạn nhân bị hải tặc Thái-Lan cướp bóc, hãm hiếp.

Tàu vượt biển

Khi bị thế giới tự do cấm vận, Cộng-Sản năn nỉ, lay lục Mỹ bang giao để cứu vãn nền kinh tế khởi phá sản nhưt là khi thấy Cộng-Sản Liên-Xô và Đông-Âu sụp đổ. Nhờ bọn tư bản phương Tây, tư bản Á-Châu và tư bản đỏ Trung-Quốc đầu tư vào Việt-Nam, đảng Cộng-Sản vực dậy nền kinh tế, nhưng vẫn giữ nguyên chế độ Cộng-Sản mà chúng gọi là “kinh tế thị trường theo định hướng xã hội chủ nghĩa”.

Ở các thành phố, các nhà cao tầng mọc ra như nấm, công ty, ngân hàng xuất hiện đông như kiến nhưng đó là sự “phồn vinh giả tạo” (từ ngữ họ gán ghép cho miền Nam trước 1975). Tuyệt đại đa số người dân ăn không đủ no, mặc không đủ ấm, ở nhà trọ, thu nhập mỗi tháng trung bình độ 200 đô la Mỹ. Chủ nhân các ngôi biệt thự triệu đô đều là cán bộ người Bắc. họ là quan chức, giám đốc công ty, ngân hàng... Còn người miền Nam đa số làm bảo vệ (gác dan), quét rác, chạy xe ôm, bán vé số...

Nếu trước 1975, đường phố ngoài Hà -Nội chỉ toàn xe đạp thì trong Nam, ở Sài-Gòn xe hơi, xe gắn máy chạy đầy đường.

Ngày 30/4/1975, chiến sĩ “gái” Dương Thu Hương trong đoàn quân chiến thắng đã ngồi bẹp xuống lề đường khi chứng kiến quang cảnh ”hoành tráng” của Sài-Gòn khóc và thốt lên câu nói: **“nền văn minh đã thua chế độ man rợ”**.

Từ đó đến nay, 50 năm trôi qua dân Việt-Nam sống dưới chế độ Cộng-Sản không khác gì những kẻ nô lệ như trong duy vật sử quan của người Cộng-Sản: “cộng sản nguyên thủy, chiếm hữu nô lệ, phong kiến, tư bản chủ nghĩa, xã hội chủ nghĩa và cộng sản chủ nghĩa”. Như vậy, trái với tuyên truyền của đảng Cộng-Sản, Việt-Nam trong thực tế đã “nhảy vọt” ngược lại từ tư bản chủ nghĩa sang chiếm hữu nô lệ: dân là nô lệ và chủ nô là các quan chức trong đảng. Một bên làm việc cật lực vẫn nghèo đói, còn một bên ở không mà giàu có, no đủ: ở nhà lớn, đi xe sang, con cái gởi đi du học ở các nước “tư bản giãy chết” như Mỹ, Đức, Anh, Pháp, Canada...

Đa số người dân Việt-Nam không thấy sự bất công đó vì bị nhồi sọ từ nhỏ bằng tuyên truyền, giáo dục bóp méo lịch sử: đảng có công với đất nước: chống Pháp, đánh Mỹ, giải phóng miền Nam, thống nhất đất nước đem lại độc lập, tự do, hạnh phúc cho toàn dân như trong tiêu ngữ ghi dưới hàng chữ Cộng Hoà Xã Hội Chủ Nghĩa Việt-Nam trong các văn thư hành chánh.

Một mẫu văn thư XHCN

Thiểu số người dân Việt-Nam, phần lớn là người Việt lưu vong ở hải ngoại mà Cộng-Sản gọi là “bọn đù càng, ba que, phản động, thế lực thù địch...” do đã sống ở miền Nam tự do trước 1975 và phần nhỏ là những kẻ sinh sau 1975, nhờ tìm hiểu lịch sử qua mạng Internet nhìn thấy bộ mặt dối trá, độc ác, tàn bạo của chế độ Cộng-Sản và sự tham lam, vơ vét tài sản của đất nước, nhân dân làm của riêng của cán bộ, quan chức cộng sản nhưng khi lên tiếng họ bị đàn áp, bắt bớ bằng những tội danh mơ hồ như “lợi dụng quyền tự do, dân chủ”, “âm mưu lật đổ chính quyền nhân dân”...

Do đó, sự suy tàn của chế độ Cộng-Sản Việt-Nam đa phần tùy thuộc vào yếu tố khách quan (tự huỷ do sự tranh ăn của các phe nhóm trong đảng) hơn là yếu tố chủ quan (người dân nổi dậy).

Vì vậy, muốn tiến trình sụp đổ của Cộng-Sản mau đến thì cần phải khai dân trí cho người dân trong nước. Phải nói cho họ biết những quyền lợi mà họ phải có: quyền tự do ngôn luận, tự do đi lại, cư trú, tự do bầu cử, ứng cử, tự do tôn giáo, tự do lập hội, tự do biểu tình... Muốn vậy, họ phải vượt lên nỗi sợ hãi để đấu tranh đòi hỏi những quyền lợi đó.

Bao lâu người dân Việt-Nam còn câm nín, chịu đựng thì bấy lâu chế độ Cộng-Sản còn ngự trị trên đất nước chúng ta.

HCA

02/01/2025